

finansielle Vedtagelser eller Forkastelser af Bevillinger paa Finansloven, vi maa protestere imod. Netop fordi Folketinget har Hovedindflydelsen paa Finansloven, burde Folketinget ikke søge at lovgive paa Finansloven. Paa den almindelige Lovgivnings Omraade har man hidtil ikke søgt at nægte Landstinget Medbestemmelsesret. Vi mener, vi dér har en forfatningsmæssig Ret, som vi staa paa og maa fastholde. Om det mere eller mindre forsvarlige i at forandre Forsvarslovene skal jeg ikke udtale mig paa dette Tidspunkt eller ved denne Lejlighed. Jeg vil kun sige, at jeg synes, det Forsøg, her gøres paa at forandre en Lov, er politisk utilbørligt og ikke burde have været gjort.

Jeg skal ud over disse enkelte spredte Bemærkninger ikke sige meget. Jeg har ikke saa god en Tro til — det har jeg allerede sagt til den højtærede Finansminister —, at denne Finanslov vil kunne holde. Jeg antager heller ikke, den højtærede Finansminister selv har det, for saa havde han neppe allerede fremsat Indtægtslovsforslag, som sket er i Folketinget. Det er nævnt adskillige Gange af den højtærede Finansminister, at vi skulde have en Finansplan. Jeg ved ikke, om de to Lovforslag, der nu ligger paa Folketingets Bord, er Finansplanen, men hvis det er Tilfældet, synes jeg i alt Fald, at denne Plan ikke rækker ret langt.

Den højtærede Finansminister nævnte, at han mente ikke, Tillægsbevillingsloven kom til at dreje sig om store Summer. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der paa § 27 staa opført ca. 40 Lovforslag, hvorom der er gjort den Bemærkning, at for saa vidt som de gennemføres, skal de deraf flydende Bevillinger opføres paa Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1925—26. Naar den højtærede Finansminister mener, at det ikke vil medføre store Udgifter, tør vi maaske deraf slutte, at han vil være dem taknemmelig, der hjælper ham til, at disse Lovforslag ikke bliver gennemført. Vi maa gaa ud fra, at den højtærede Regering egentlig ikke har ment, at disse Lovforslag skulde gennemføres, thi at de vilde medføre betydelige Udgifter, er der neppe Tvivl om.

Jeg nærer heller ikke noget større Haab om, at Skatterne vil indbringe de 391 Mill. Kr., som er opført paa Budgettet. Dersom den store Arbejdskrig, vi nu sidder i, bliver langvarig, vil der paa det Omraade, som den højtærede Minister var inde paa, nemlig Indførselstolden, ganske sikkert blive en mindre Indtægt end paaregnet, endogsaa

efter den Nedsættelse, som er nævnt af den højtærede Minister. Desuden er der vel heller ikke Tvivl om, at Indtægten for mange af dem, der skal svare Skat, vil blive mindre. Jeg kunde have Lyst til at nævne et andet Forhold, som maaske ogsaa vil gøre sig noget gældende — om det bliver meget, ved jeg ikke. Det er den Mund- og Klovesyge, der har hærget hele Landet og fremddeles hærger rundt om. Jeg tror, at det i nogen Grad vil paavirke Skattekloderne, og at det vil medføre forøgede Udgifter for Statskassen.

Jeg tror ogsaa, det maa siges, at de Udgiftsbeløb, der er opført paa §§ 14 og 15, Indenrigsministeriet og Socialministeriet, vil vise sig at være utilstrækkelige. Administrationen vil jo kunne gøre en hel Del for at holde igen, men paa den anden Side kan Administrationen ogsaa gøre ikke saa ganske lidt til, at Udgifterne forøges, og jeg tror ikke, at den nuværende Regering vil indvirke stærkt paa Administrationen i Retning af at holde de sociale Udgifter nede. De sociale Udgifter er jo vokset stærkt i de senere Aar, saa stærkt, at det paastaas, at der er adskillige af dem, der faar Understøttelse og Hjælp gennem den sociale Forsorg, som har større Indtægt end de, der maa betale dertil. Jeg skal ikke paastaa noget i saa Henseende, jeg har ikke undersøgt det, men jeg ved Tilfælde, hvor det holder Stik. Selvfølgelig vil det ogsaa vise sig, at de Summer, der er opført under Krigs- og Marineministeriet og til Dels paa § 2, ikke bliver de endelige.

Jeg sagde, at der kan gøres meget gennem Administrationen. Det er vist ogsaa blevet sagt fra Ministeriets Side: Kan vi ikke faa mange Love igennem, kan vi i alt Fald administrere. Jeg vil sige, at der er ogsaa blevet administreret saadan, at man tidt har følt sig noget trykket, f. Eks. ved at se, hvordan Embedsbesættelserne er foregaaet. Jeg tror, at de mest grelle Eksempler paa Embedsbesættelser findes under Undervisningsministeriet. Den højtærede Finansminister sagde ved en Lejlighed, at han tog alene saglige Hensyn ved Udnævnelsen af Skatteraadmedlemmer. Det er maaske vel meget sagt. Jeg er bange for, at der aldrig har været nogen Minister, der har magtet at gøre det, og jeg antager heller ikke, den højtærede Minister har magtet det. Siden jeg nævner Skatteraadene, har jeg Lyst til at spørge, om det ikke var muligt, at den Jagt, der har været ført fra Skatteraadenes Side, kunde gøres lidt lempeligere. I alle Tilfælde vilde jeg gerne have, at denne Jagt blev ført under virkeligt Tilsyn af Skatte-